

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Poesiens Oprindelse

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 30. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893715048944/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Med Dinger paa,
 Og Suttung ligesaa;
 Med større Kraft i større Kløer
 Ubrustede, de friske Hæfter prøve;
 Men Seieren er uvis nu som før.
 Nu seer man dem sont to bevingte Ører
 Hinandens Hodder stange Puf i Puf;
 Nye milelange Horn enslyer af Panden voger,
 De stanges, ingen vinder; i en Ruf
 Man seer dem gloende, som tvende Drager
 Med korten Hoveder, eihvert saa stort
 Som Heffenfeld, og saa fremdeles fort,
 I hvilke Skikkelser min Læser helst behager,
 Nu som to Sianget, nu som et Par Biørne,
 Snart som to Katte, snart som Elephanter,
 Bestandig som to lærde Disputanter,
 Og endelig igjen som Ørne.

Gud Odin er tilfidsst af denne Tvekamp kied;
 Jeg troer, min Læser er det med.
 Vidtløftig Snak om Huggen, Støden, Biden
 I Siælens Mave, man forsikfre vil,
 Hær naar den er ikke vant dertil,
 Skal ligge meget tungt, og forarsage Vriden.
 For ingen læffer Siæl at volde sliq Colif,
 Jeg derfor hvad jeg mere kunde sfrive
 Om disse Puf og Stød og Stif,
 Man fik og gav, og gav og fik,
 Vil heller i mit Biekhorn lade blive.

Hvad Asgaards Guder frygted om vor Kriger,
 Traf rigtig ind. I Stridens Hurlumhei
 Saae han sig tvungen til, paa en og anden Maade,
 For Næbbet des beqvemmere at raade,
 At lade Driften gaae sin Vej.